

عنوان مقاله:

ارزیابی نظام شهری و میزان نخست شهری در استان کردستان طی دوره های 1355-1385

محل انتشار:

اولین کنفرانس معماری و فضاهای شهری پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

زاهد فیضی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل

آمنه علی بخشی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل

جمیل زیرک - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل

گیته شکوری - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل

خلاصه مقاله:

عدم تعادل و فقدان توازن در توسعه سکونت گاه ها و سلسله مراتب شهری امروزه یکی از عوامل بروز معضلات اقتصادی و اجتماعی در شهرها، در سطوح مختلف شناخته شده است. تلاش در جهت ساماندهی این وضع مستلزم مطالعه وضع موجود و بررسی روند طی شده در این رابطه می باشد. هدف از این تحقیق تعیین الگور سلسله مراتب شهری و وجود یا عدم وجود پدیده نخست شهری طی 30 سال گذشته در استان کردستان با استفاده از روش توصیفی- تحلیلی می باشد. در این راستا، از مدل های نخست شهری، تعدیلی بهفروز و شاخص آنتروپی استفاده شده است. جامعه آماری تحقیق حاضر 23 شهر استان کردستان بر اساس آمار سال 1385 می باشد. نتایج به دست آمده حاکی از وجود نخست شهری در اوایل دوره مورد مطالعه (85-1355) می باشد، به طوری که شهر سنندج به تنهایی 50/35 درصد جمعیتی شهری استان را در سال 55 دارا بوده و 3/12 برابر شهر دوم جمعیت داشته است ولی روند تحولات در ادوار بعد مثبت بوده و توزیع جمعیت در شهرهای استان به سمت تعادل منطقه ای گرایش پیدا کرده است. بر اساس مدل تعدیلی بهفروز شهر اول (سنندج) دارای مازاد جمعیت نسبت به شهرهای دیگر می باشد و به عنوان نخست شهر غالب عمل می کند. هم اکنون، 11 شهر جدید تأسیس استان (طی سالهای 75-85) فاصله بیشتری با جمعیت های مدلی دارند. مدل آنتروپی نیز نشان از حرکت نظام شهری به سوی تعادل دارد.

کلمات کلیدی:

ضریب آنتروپی، مدل تعدیل بهفروز، مدل نخست شهری، استان کردستان، تعادل منطقه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/294715>

